

KUKADLO

Časopis ZŠ Pelhřimov, Osvobození 1881

Ročník III.

březen 2009

číslo 4

V příštím životě chci být faraonem

Na Tutanchamonovu výstavu jsem se těšila už od té doby, kdy nám o ní pan učitel Lašťovička vyprávěl.

Na výstavě to bylo opravdu skvělé. Ze začátku to ale až tak senza nebylo. Stáli jsme venku v dešti, ale jakmile nás pustili dovnitř, úplně jsem užasla. Byla to obrovitánská budova, ve které byly všechny kopie Tutanchamonových pokladů. Bylo tam opravdu všechno. Zlatá maska, hrobka a dokonce i mumie, i když to asi pravý Tutanchamon nebyl. Postoupili jsme dál a čekali, až na nás dojde řada a budeme se moct podívat na film. Byla tam tři velká plátna a každé plátno bylo o jiném panovníkovi, který však měl něco s Tutanchamonem společného. Dokonce i o jeho dědovi. Prvně se zapnulo první plátno, po skončení druhé a pak i třetí. U každého plátna bylo přišerně narváno, takže jsem z toho nic neměla. Předě mě se nacpal jeden pán, který byl vysoký a taky trochu výraznější, takže jsem přes něj opravdu neviděla nic.

Pak jsme se odebrali do další místnosti, kde byl další film. Tam už to bylo o dost lepší. Místnost byla větší a také byly v předních řadách lavičky, na kterých se mohlo sedět,

takže se pak stojícím lépe koukalo. Tento film byl opravdu zajímavý.

Byl o objeviteli Tutanchamonovy hrobky, Howardu Carterovi. O době, než se k hrobce dostal, jak se seznámil s mužem, který celou jeho výpravu financoval, i o samotném objevení

hrobky.

V další místnosti jsme si prohlédli Tutanchamonovu hrobku. Byla opravdu nákladná. Tolik zlata, tolik předmětů. Nejvíce se mi líbila jeho postel. Byla vysoká a moc krásná. Od této místnosti jsme mohli chodit sami, pouze jsme se museli raději držet ve skupinkách, abychom se neztratili. Fotit se mohlo, ale bez blesku. Takže jsem rovnou nechala foťák v autobuse. I přes tento zákaz se s bleskem fotilo. Proto každou chvíli vylít takový starší pán a hrozně hlasitě zařval, že se tu nesmí fotit s bleskem a koho ještě uvidí, toho pošle pryč. To byl docela šok.

Nakonec jsme se dostali k suvenýrům. Korále za 1 000 korun, hadr, který měl asi připomínat šátek, za 1500. Nejlevnější věc, která tam byla, byl obyčejný pohled za 15 korun. Jinak magnety za 65 korun. No ceny hrozné. Ale celkový můj názor na výstavu je kladný. Vůbec nelituji, že jsem ráno vstávala v 6 hodin, hlavně že jsem se mohla zúčastnit.

Marika Páralová 6.A

Mrazík sklídl úspěch

I letos jsme pro vás nacvičili novou divadelní hru. Tento rok jsme se rozhodli pro velmi oblíbenou, veselou pohádku Mrazík. Myslím si, že jsme to odehráli na jedničku. Já jsem hrála Marfušu. Tuto roli jsem si už od začátku velmi oblíbila, protože jsem se mohla na ní vyfádit. Největší trému jsem měla, když jsme měli večerní vystoupení pro rodiče. A ještě ke všemu se celé natáčelo. Ale na druhou stranu jsem si to užívala. Letošní zkoušení bylo už trochu těžší a náročnější. Nejvíce mě „štvalo“, když mi dramtař zasahoval do volného času, ale když teď vidím ten výsledek, jsem ráda, že jsem do toho šla, a už se těším na příští hru, kterou bude Babička Boženy Němcové. Bude to velkolepá hra. Už se na ni moc těším a vy se nechte překvapit.

Veronika Hejdrová 8.B

Stop drogám

Každoročně probíhá na základně DDM v Hříběcí protidrogová akce. Celkem bylo na tuto akci pozváno 32 žáků, z toho 29 dívek a 3 chlapci. Za naši školu vyrazily Aneta Dohnalová a Aneta Brothánková z 9.A. Po příjezdu jsme byli rozděleni do pokojů a poté šli do společenské místnosti za paní doktorkou Janou Svobodovou z Pedagogicko-psychologické poradny v Pelhřimově. Zde jsme hráli seznamovací hry, kreslili obrázky na téma - bez čeho bychom vydrželi žít a bez čeho ne. Potom za námi přijel pan doktor Zdeněk Martínek, s kterým jsme se bavili o problému šikany a jejích projevech. Každý z nás měl možnost vyzkoušet si, jak je problematické začlenit se do kolektivu, který nás ignoruje nebo vůbec nechce. Po večeri jsme vyslechli přednášku paní Samkové z Okresní hygienické stanice.

Přednášela nám o problému HIV a o pohlavních chorobách. Před večerkou proběhla ukázka první pomoci, které jsme se mohli i prakticky zúčastnit. Druhý den za námi přijela paní primárka z psychiatrické léčebny z Havlíčkova Brodu se svými pacienty, kteří byli ochotni se s námi bavit o svých problémech, o gamblerství, drogách a alkoholismu. Beseda probíhala velice otevřeně a já jsem opravdu ráda, že jsem se této akce mohla zúčastnit. Přinesla mi nový pohled na tuto problematiku.

Aneta Brothánková 9.A

